

Sygn. akt V ACa 647/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2019r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Teresa Karczyńska - Szumilas
Sędziowie:	SA Barbara Rączka-Sekścińska SO del. Krzysztof Gajewski (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Małgorzata Naróg

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2019r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa W. M.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w N.

o ustalenie i nakazanie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z dnia 17 kwietnia 2018r. sygn. akt I C 282/17

I. prostuje rubrum zaskarżonego wyroku w ten sposób, że słowa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) ujmuje w cudzysłów,

II. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. zobowiązuje pozwaną Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w N. do umieszczenia na jej stronie internetowej uchwał i protokołów obrad organów spółdzielni za luty 2019r., a w następnych miesiącach za każdy poprzedni miesiąc, protokołów lustracji za okres 2014-2016r., sprawozdania finansowego za 2017r., jak również obowiązujących aktualnie w Spółdzielni regulaminów, które dotychczas na stronie internetowej Spółdzielni nie zostały udostępnione,

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

3. znosi pomiędzy stronami koszty postępowania w sprawie,

III. oddala apelację w pozostałym zakresie,

IV. znosi pomiędzy stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt V ACa 647/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 kwietnia 2017r. powód W. M. wnosił o ustalenie nieważności uchwały Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w N. nr (...) z dnia 5 stycznia 2017r., otrzymanej w dniu 17 lutego 2017r. ustalającej stawki za wykonanie kopii i odpisów dokumentów oraz o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów opłaty sądowej.

W uzasadnieniu powód podał następujące okoliczności. W dniu 5 stycznia 2017r. Spółdzielnia Mieszkaniowa podjęła uchwałę, w której ustaliła stawki opłat za wykonywanie kopii i odpisów wydawanych dokumentów. Powód zwrócił się więc do pozwanej o udostępnienie kopii przedmiotowej uchwały. Zgodnie z zapisem § 22 ust. 2 Statutu Spółdzielni powód w dniu 21 lutego 2017r. złożył odwołanie od przedmiotowej uchwały do Rady Nadzorczej Spółdzielni. Zarzucił w odwołaniu naruszenie art. 1 ust. 1¹ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych poprzez ustalenie opłaty przewyższającej koszt wykonania kopii (papier, atrament, koszt eksploatacji urządzenia do kopiowania) z jednoczesnym zwróceniem uwagi na to, że zgodnie z przepisami ustawy, Spółdzielnia nie może odnosić korzyści majątkowej kosztem swoich członków. W odpowiedzi Rada oświadczyła, że nie stwierdziła żadnych nieprawidłowości. Następnie powód wniósł pismem z dnia 30 marca 2017r. o udostępnienie kopii kalkulacji, na podstawie której ustalono wysokość opłat. W odpowiedzi z dnia 4 kwietnia 2017r. odmówiono mu udostępnienia tej kalkulacji, wyrażając jedynie zgodę na wgląd do niej. W ocenie strony powodowej kalkulacja zawiera liczne błędy rachunkowe i logiczne.

W odpowiedzi na pozew datowanej na dzień 29 czerwca 2017r. pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w N. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie na podstawie przedłożonego w toku postępowania zestawienia kosztów.

Zdaniem pozwanej wysokość opłat pobieranych od członków Spółdzielni określona w uchwale nie jest sprzeczna z przepisami prawa, nie jest nieważna i nie ma prawnej możliwości jej wzruszenia poprzez stwierdzenie jej nieważności w trybie art. 189 k.p.c. Strona pozwana podała nadto, iż powód nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu przedmiotowej uchwały, lecz jedynie interes faktyczny, który ograniczony jest nadto do jego sfery majątkowej. Niezasadne jest również jej zdaniem kwestionowanie treści spornej uchwały, skoro powód wnosił na jej podstawie opłaty przy uzyskiwaniu niektórych dokumentów. Uchwała, której stwierdzenia nieważności żąda powód oparta została na sporządzonej kalkulacji.

Pismem z dnia 20 września 2017r. powód rozszerzył powództwo w ten sposób, iż wniósł również o nakazanie pozwanej Spółdzielni umieszczenia na swojej stronie internetowej pełnej treści dokumentów wymienionych enumeratywnie w art. 8¹ ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z pominięciem danych osobowych osób, które nie pełnią funkcji w organach Spółdzielni z zastrzeżeniem udostępniania pełnej treści dokumentów wyłącznie członkom Spółdzielni pozwanej oraz o nakazanie usunięcia z Regulaminu udostępniania dokumentów zapisu § 6 ust. 2 o zakazie fotografowania dokumentów, do których członek Spółdzielni uzyskał wgląd.

Zdaniem powoda W. M. obowiązek publikowania na swojej stronie internetowej pełnej treści wymienionych w art. 8¹ ust. 3 ustawy dokumentów wynika wprost z zapisu ustawowego. Natomiast żądanie usunięcia z Regulaminu udostępniania dokumentów zapisu mówiącego

o zakazie fotografowania dokumentów wynika jego zdaniem z konieczności usunięcia z obrotu prawnego zapisu, który w konsekwencji jego dalszego stosowania doprowadzić może do kolejnych sporów sądowych.

W odpowiedzi na powyższe strona pozwana w piśmie z dnia 4 grudnia 2017r. wniosła o oddalenie rozszerzonego powództwa. Jej zdaniem powód nie ma również interesu prawnego w zakresie tych żądań.

W piśmie procesowym z dnia 30 grudnia 2017r. powód sprecyzował swoje żądanie w ten sposób, że żąda usunięcia z Regulaminu udostępnienia dokumentów całego zapisu § 6 ust. 2.

Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2018r. Sąd Okręgowy:

1. oddalił powództwo,
2. zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 377 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd I instancji ustalił, że powód W. M. jest członkiem pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w N..

W dniu 5 stycznia 2017r. Zarząd pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w N. podjął uchwałę nr (...), która ustala stawki opłat za wykonanie na rzecz swoich członków kopii i odpisów dokumentów tj.: za wykonanie jednostronnego ksero formatu A4 0,30 zł brutto, za wykonanie dwustronnego ksero formatu A4 0,60 zł brutto, za wykonanie jednostronnego ksero formatu A3 0,50 zł brutto, za wykonanie dwustronnego ksero formatu A3 1,00 zł brutto i za sporządzenie dokumentów wymagających anonimizacji 1,50 zł brutto za jedną stronę.

Pismem z dnia 16 stycznia 2017r. powód W. M. zwrócił się do Zarządu Spółdzielni o udostępnienie kopii przedmiotowej uchwały. Kopię tę uzyskał od Zarządu w dniu 17 lutego 2017r.

W dniu 21 lutego 2017r. powód złożył odwołanie od uchwały do Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni, zarzucając uchwale naruszenie art. 1 ust. 1¹ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych poprzez ustalenie opłaty przewyższającej koszty wykonania kopii. Zwrócił również uwagę na to, że zgodnie z przepisami ustawy Spółdzielnia nie może odnosić korzyści majątkowej kosztem swoich członków.

W odpowiedzi na powyższe pismem z dnia 29 marca 2017r. Rada Nadzorcza pozwanej stwierdziła prawidłowość uchwały, którą oparto o sporządzoną wcześniej kalkulację.

W dniu 30 marca 2017r. powód wniósł o udostępnienie kopii przedmiotowej kalkulacji. Zarząd pismem z dnia 4 kwietnia 2017r. poinformował go o odmowie udostępnienia kopii kalkulacji, wyrażając jednocześnie zgodę na wgląd do kalkulacji. Powód zapoznał się z przedmiotową kalkulacją w dniu 5 kwietnia 2017r. i wykonał fotokopię tej kalkulacji.

Zgodnie z przygotowaną na potrzeby pozwanej kalkulacją opłat za sporządzenie kopii i odpisów dokumentów udostępnianych członkom Spółdzielni, koszt przygotowania dokumentów do kserowania (przy przyjęciu, że: średni miesięczny czas pracy w Spółdzielni wynosi 168 godzin, wynagrodzenie pracowników wynosi 0,29 zł/min., czas potrzebny do przygotowania dokumentów do kserowania wynosi 2,5 min., czas obsługi kserowania wynosi 0,5 min.) to 0,36 zł. Koszt materiałów eksploatacyjnych wynosi 0,05 zł, a koszt serwisu i amortyzacji wynosi 0,08 zł. Łączna więc kwota sporządzenia dwustronnego ksero formatu A4 wynosi 0,60 zł. Za wykonanie jednostronnego ksero formatu A4 przyjmuje się połowę stawki dwustronnego ksero tj. 0,30 zł.

Natomiast w przypadku formatu A3 koszt przygotowania dokumentów do kserowania przy przyjęciu, że w tym przypadku czas obsługi kserowania wynosi 0,75 min., wynosi 0,55 zł. Przyjmując więc, że koszt materiałów eksploatacyjnych to 0,10 zł, a koszty serwisu i amortyzacji to 0,16 zł, wtedy łączny koszt sporządzenia dwustronnego ksero formatu A3 wynosi 1 zł, a jednostronnego – 0,50 zł.

W przypadku dokumentów wymagających anonimizacji, pracownik musi wykonać następujące czynności: odnaleźć dokument, wypiąć go

z segregatora, dojść do kserokopiarki, skopiować dokument, wrócić, odłożyć dokument na miejsce, przeczytać treść dokumentu, dokonać odpowiedniej anonimizacji dokumentu oraz ponownie podejść do kserokopiarki, skopiować zanonimizowany dokument i wrócić na miejsce. Wobec tego średni czas wykonania powyższych czynności wynosi 3,3 min. Koszt materiałów eksploatacyjnych ustalono na 0,10 zł, natomiast koszt serwisu i amortyzacji – na 0,16 zł. Dlatego też łączna kwota za sporządzenie jednej strony dokumentu wymagającego anonimizacji wynosi 1,50 zł.

Ustalone przez pozwaną stawki za wykonanie kopii i odpisów dokumentów na rzecz jej członków nie są wygórowane w zestawieniu ze stawkami przyjętymi przez inne spółdzielnie oraz punkty usług kserowania.

Powód, pomimo podjęcia przedmiotowej uchwały oraz pomimo kwestionowania prawidłowości kalkulacji nowych stawek, przez cały czas zapoznawał się z dokumentami i wnosił o wydanie ich kserokopii. Uiszczal w tym zakresie stosowne opłaty.

Pozwana Spółdzielnia zamieszcza na swojej stronie internetowej niektóre z Regulaminów (Regulamin rozliczania kosztów ogrzewania w budynkach Spółdzielni, Regulamin Rady Nadzorczej Spółdzielni, Regulamin Zarządu Spółdzielni) oraz Statut.

Powód zwrócił się do Zarządu pozwanej z zapytaniem, na jakiej podstawie prawnej w § 6 ust. 2 Regulaminu udostępniania dokumentów zawarty jest zakaz fotografowania, skanowania i zapisywania dokumentów. W odpowiedzi uzyskał on informację, iż wprowadzony do Regulaminu zakaz jest konieczny z uwagi na rejestrowanie udostępnionych członkom Spółdzielni żądanych dokumentów. Stanowisko to zostało poparte przez Radę Nadzorczą. Powód zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich

z interwencją. Na skutek tego działania Zarząd pozwanej dokonał w dniu 20 grudnia 2013r. nowelizacji Regulaminu, nie dokonując jednak usunięcia zapisu dotyczącego zakazu fotografowania. Powód zwrócił się do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa z zapytaniem, czy zapis ten jest zgodny z prawem. W odpowiedzi powód uzyskał informację, iż wykonywanie fotokopii dokumentów nie może być uznane za sprzeczne z prawem. Rzecznik Praw Obywatelskich nie zajął stanowiska w przedmiotowym zakresie.

Wyżej przedstawiony stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które uznane zostały za wiarygodne, albowiem zostały sporządzone we właściwej formie, przewidzianej dla danego typu dokumentów, a także na podstawie zeznań za stronę pozwaną zastępcy Prezesa Spółdzielni E. B. oraz – częściowo – zeznań powoda W. M..

Zeznania E. B. były wiarygodne, albowiem wypowiedziane zostały w sposób spójny i logiczny, charakteryzowały się nadto spontanicznością oraz korespondowały z przedłożoną do akt sprawy kalkulacją kosztów wykonania kserokopii dokumentu w pozwanej Spółdzielni. Natomiast zeznania powoda W. M. Sąd uznał za wiarygodne jedynie w zakresie podjętych przez niego działań celem zmiany zapisu Regulaminu udostępniania członkom Spółdzielni dokumentów, dotyczącego zakazu wykonywania fotokopii dokumentów oraz prowadzonej w tym zakresie korespondencji, zarówno z organami Spółdzielni, jak i Rzecznikiem Praw Obywatelskich czy Ministerstwem Infrastruktury. Zeznania te znalazły swoje potwierdzenie w przedłożonych do akt sprawy dokumentach. Sąd nie dał natomiast wiary tym zeznaniom, które dotyczyły – zdaniem powoda – błędnej kalkulacji kosztów sporządzania odpisów i kopii dokumentów. Zeznania te nie mogły stanowić części materiału dowodowego w niniejszej sprawie, albowiem ich treść stanowiła istotę sporu i była przedmiotem badania Sądu.

W ocenie Sądu Okręgowego roszczenie powoda jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód W. M. zgłosił ostatecznie trzy odrębne roszczenia. Przede wszystkim żądał ustalenia nieważności uchwały nr (...) z dnia

5 stycznia 2017r. Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w N., ustalającej stawki za wykonanie kopii i odpisów dokumentów.

W jego ocenie uchwała ta narusza treść art. 1 ust. 1⁽¹⁾ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych poprzez ustalenie opłaty przewyższającej koszt wykonania kopii oraz powoduje, że Spółdzielnia pomimo odpowiednich zapisów ustawowych odnosi korzyść majątkową kosztem swoich członków.

Powód uruchomił odpowiednią procedurę wewnątrzspółdzielczą na podstawie § 22 Statutu Spółdzielni. Zgodnie z zapisem ust. 2 wskazanej regulacji, członkowi Spółdzielni przysługuje odwołanie do organu nadrzędnego nad organem, który podjął uchwałę w spornej sprawie w terminie 14 dni od dnia otrzymania uchwały na piśmie. Zgodnie z treścią ust. 1 postępowanie wewnątrzspółdzielcze jest jednak fakultatywne i nie jest konieczne przed wytoczeniem powództwa w sprawie cywilnej. Powód przedmiotową uchwałę nr (...) z dnia 5 stycznia 2017r. otrzymał w dniu 17 lutego 2017r., a już w dniu 21 lutego 2017r. złożył odwołanie do organu nadrzędnego nad Zarządem – Rady Nadzorczej. Organ ten zajął ostateczne (§ 22 ust. 3) stanowisko, iż ustalone kwoty są prawidłowe oraz oparte o prawidłowo sporządzoną kalkulację. W ten sposób powód wyczerpał procedurę wewnątrzspółdzielczą.

Roszczenie powoda znajduje oparcie w treści art. 189 k.p.c. Zgodnie z jego brzmieniem, powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Interes prawny zachodzi wówczas, gdy sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości (por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 5 kwietnia 2007r., III AUa 1518/05, LEX nr 257445).

W ocenie Sądu istnienie po stronie powodowej interesu prawnego w ustaleniu nieważności przedmiotowej uchwały nie zostało dostatecznie uargumentowane. Powód nie udowodnił również, aby zapis przedmiotowej uchwały zawierał takie postanowienia, które byłyby niezgodne z prawem. Nie łamią one przy tym norm wynikających z treści art. 1 ust. 1¹ ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, albowiem, jak wykazała strona pozwana, Spółdzielnia przy pobieraniu opłat za wydawanie kserokopii i odpisów dokumentów pokrywa jedynie koszty ich wykonania, co zostało uargumentowane w sposób spójny i logiczny na podstawie zeznań zastępcy Prezesa Spółdzielni E. B. oraz sporządzonej kalkulacji. Brak jest w ocenie Sądu interesu prawnego w ustaleniu nieważności uchwały dotyczącej konieczności ponoszenia stosownych kosztów tytułem opłaty za sporządzenie kopii i odpisów dokumentów, a jedynie interes faktyczny wyrażający się interesem majątkowym powoda. Ustalenie tej nieważności byłoby w interesie prawnym powoda wówczas, gdyby wykazał on niezgodne z prawem sformułowanie zapisów uchwały celem eliminacji wadliwego prawnie aktu. Jednakże powód nie wykazał w żaden sposób, aby wskazane w uchwale stawki zostały ustalone z pominięciem przepisów prawa. Nadto strona pozwana wykazała, że kwoty te nie są wygórowane w zestawieniu ze stawkami przyjętymi przez niektóre ze spółdzielni. Powód nie przedstawił dowodu przeciwnego. Nie wnioskował również o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z dziedziny rachunkowości. W ocenie Sądu przyjęte przez pozwaną Spółdzielnię stawki mają swoje ekonomiczne uzasadnienie, zawierają one w sobie bowiem wszystkie konieczne do poniesienia koszty, w tym koszty amortyzacji czy czas poświęcony przez pracowników na wykonanie przedmiotowych odpisów. Powód usiłował wykazać, że w przedmiotowej kalkulacji przyjęto arbitralnie błędne stawki w zakresie poszczególnych pozycji, jednakże nie udowodnił za pomocą żadnego dostępnego i dopuszczalnego dowodu, dlaczego przyjęte stawki miałyby być w innej niż określone uchwałą wysokości. Brak interesu prawnego w ustaleniu nieważności przedmiotowej uchwały oraz niewykazanie jej niezgodności z prawem powoduje, iż żądanie to winno zostać oddalone.

Drugie roszczenie, zgłoszone w piśmie procesowym datowanym na dzień 20 września 2017r. dotyczyło nakazania stronie pozwanej, aby umieściła na swojej stronie internetowej pełną treść dokumentów wymienionych

enumeratywnie w art. 8¹ ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, z pominięciem danych osobowych osób, które nie pełnią funkcji w organach Spółdzielni, z zastrzeżeniem udostępniania pełnej treści dokumentów wyłącznie członkom Spółdzielni. Zgodnie z treścią cytowanego przepisu, Statut spółdzielni mieszkaniowej, regulaminy, uchwały i protokoły obrad organów spółdzielni, a także protokoły lustracji i roczne sprawozdanie finansowe powinny być udostępnione na stronie internetowej spółdzielni. Nie ma racji strona pozwana, iż zgłoszone w tym zakresie przez powoda roszczenie nie ma uzasadnienia, albowiem w przepisie tym nie wskazano na obowiązek spółdzielni zamieszczania wskazanych dokumentów na jej stronie internetowej, lecz jedynie „powinność”. Jak przyjmuje się w orzecznictwie, wskazany obowiązek rodzi roszczenie cywilne po stronie członka spółdzielni

o nakazanie udostępnienia na stronie internetowej dokumentów wymienionych enumeratywnie w treści przepisu (patrz: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2015r., I ACa 1530/14, LEX nr 1805952). Takie sformułowanie implikuje w sposób oczywisty, że konieczne dla możliwości egzekwowania jest posiadanie przez daną spółdzielnię własnej strony internetowej. Jak ustalił Sąd, pozwana Spółdzielnia prowadzi własną stronę internetową. Należy wskazać, że pomimo tego, że powód posiada roszczenie (jest bowiem członkiem Spółdzielni) o nakazanie umieszczenia tych dokumentów, to nie sprostał on obowiązkowi sprecyzowania swojego roszczenia z art. 187 § 1 ust. 1 k.p.c. Powód wskazał jedynie, że żąda nakazania stronie pozwanej, aby umieściła na stronie „pełną treść dokumentów wymienionych enumeratywnie w art. 8¹ ust. 3 ustawy

o spółdzielniach mieszkaniowych”. Tak sformułowane roszczenie nie jest możliwe do wyegzekwowania, albowiem powód nie wziął pod uwagę okoliczności, iż niektóre z wymienionych tam dokumentów zostały już przez pozwaną na stronie opublikowane, część uchwał podjęto zaś w okresie przed wprowadzenia w życie przedmiotowej normy prawnej. Obowiązkiem strony powodowej jest dokładnie sprecyzowanie swojego roszczenia w taki sposób, aby nadawało się ono do wykonania przez drugą stronę. Roszczenie w przedstawionym przez powoda brzmieniu podlega oddaleniu.

Ostatnie żądanie dotyczyło nakazania pozwanej usunięcia

z Regulaminu udostępniania dokumentów całego zapisu § 6 ust. 2. Regulacja ta stanowi, iż „Członek Spółdzielni, który uzyskał wgląd do dokumentów nie może fotografować, skanować i kopiować ich za pomocą urządzeń elektronicznych”. Jak wskazano w § 7 przedmiotowego Regulaminu, został od uchwalony przez Zarząd Spółdzielni uchwałą z dnia 20 grudnia 2013r. i wszedł w życie w tym dniu. Nie budzi wątpliwości Sądu brak podstawy prawnej do żądania nakazania pozwanej usunięcia spornej regulacji z Regulaminu uchwalonego przez Zarząd. Ingerencja w decyzje statutowych organów spółdzielni jest bowiem dopuszczalna jedynie

w przypadku istnienia podstawy prawnej w konkretnym przepisie ustawy.

W obowiązującym stanie prawnym brak jest takich przepisów. Żaden przepis nie przyznaje bowiem członkowi Spółdzielni prawa domagania się nakazania podjęcia przez Zarząd czy Walne Zgromadzenie określonej treści uchwały, a do tego w istocie sprowadzałyby się nakazanie ingerencji w treść takiej uchwały. Ponadto, jak wskazano, nawet gdyby uznać, że roszczenie

o zgłoszonej treści przysługuje stronie powodowej, to wprowadzony przepis

§ 6 ust. 2 Regulaminu udostępniania dokumentów członkom Spółdzielni, nie jest w żaden sposób sprzeczny z prawem, nie narusza praw powoda do sporządzania w sposób własnoręczny notatek czy zapisków z treści przedstawionych mu dokumentów. Zapis ten ma swoje uzasadnienie, ma on wprowadzać konieczność rejestrowania udostępnianych interesantom dokumentów. W tym zakresie, skoro pozwana udostępnia swoim członkom dokumenty do wglądu oraz pozwala na sporządzanie stosownych odpisów, to wprowadzenie zakazu ich fotografowania nie narusza w żaden sposób prawa członków do zapoznania się z treścią tych dokumentów.

Powód nie sprostał ciężarowi dowodzenia w zakresie zgłoszonych przez siebie żądań. Nie wykazał również interesu prawnego w ustaleniu nieważności uchwały nr (...) z dnia 5 stycznia 2017r. dotyczącej stawek za wykonywane kopie i odpisy dokumentów. Powód nie wskazał podstawy prawnej żądania nakazania pozwanej usunięcia ze swojego aktu wewnętrznego spornego zapisu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 189 k.p.c. oraz art. 8¹ ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych a contrario oddalił powództwo (punkt 1 wyroku).

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód zaskarżając wyrok z dnia 17 kwietnia 2018r. w całości i zarzucając:

1. Naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 § 1 kpc poprzez newszechstronne rozważenie zebranego w sprawie materiału dowodowego na skutek czego doszło do błędnego ustalenia stanu faktycznego.
2. Naruszenie prawa procesowego tj. art. 227 kpc w związku z art. 217 § 2 kpc poprzez nieuwzględnienia wniosku powoda zawartego w piśmie procesowym powoda z dnia 30.12.2017 r. przeprowadzenie dowodów z postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego sygn. akt II FZ 256/08 na okoliczność interpretacji prawnej słowa „powinien” w przepisach ustawowych wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie sygn. akt I ACa 1530/14 na okoliczność ustawowego obowiązku umieszczania dokumentów na posiadanej stronie internetowej spółdzielni mieszkaniowej.
3. Naruszenie prawa procesowego tj. art. 227 kpc poprzez pominięcie zgłoszonego przez powoda żądania zobowiązania pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej do złożenia dokumentu w postaci faktury potwierdzającej koszty serwisu kopiarki stanowiącej element kwestionowanej stawki opłaty za koszty wydawanych kopii dokumentów.

Wskazując na powyższe wniesiono o:

a) zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez stwierdzenie nieważności uchwały Zarządu z dnia 05.01.2017 r nr (...) ustalającej stawki opłaty za wykonanie kopii dokumentów oraz o zobowiązanie Spółdzielni Mieszkaniowej do umieszczania dokumentów wymienionych enumeratywnie w art. 8¹ ust. 3 Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych a także o zobowiązanie Zarządu do usunięcia zapisu zawartego w § 6 pkt. 2 o zakazie fotografowania, skanowania i kopiowania dokumentów do których członek uzyskał wgląd.

Ewentualnie z ostrożności procesowej wniesiono o przekazanie sprawy Sadowi Okręgowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania.

b) obciążenie pozwanej kosztami sądowymi za obie instancje oraz zwrotem kosztów dojazdu powoda na wezwania Sądu w pierwszej instancji.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, na błędy jaki zostały jego zdaniem popełnione przy określaniu kalkulacji opłat za sporządzenie kopii i odpisów dokumentów, jak również, iż część jego wniosków nie zostało przez Sąd Okręgowy uwzględniona. Ponadto Sąd nie ujawnił pisma powoda z dnia 3.04.2018 r stanowiącego załącznik do protokołu z posiedzenia Sądu w dniu 3.04.2018 r, w którym powód przedstawił dowody na fałszywość twierdzenia pozwanej w zakresie wysokości opłaty za wykonywane kserokopie w punktach usługowych w N. jako stawki 0,60 - 1,50 zł. Powód swoje stanowisko poparł paragonami za wykonane usługi w punkcie usługowym w N. równe lub niższe niż stosowane przez Spółdzielnię, jako kontrargument dla twierdzeń pozwanej w zakresie niewygórowanych stawek stosowanych przez pozwaną. Skarżący wskazał ponadto, iż zaprezentowane przez Sąd I instancji stanowisko odnośnie umieszczania na stronie internetowej dokumentów utożsamia z dowolną i niesłuszną oceną, w sytuacji gdy podanie zapisu aktu prawnego zawierającego wymienione dokumenty, które powinny być umieszczane przez Zarząd na stronie internetowej jednoznacznie je określa, a konieczność umieszczenia dotyczy tych dokumentów, które nie są opublikowane a ich obowiązek opublikowania wynika z zapisu ustawowego zawartego 8¹ ust. 3 Ustaw o spółdzielniach mieszkaniowych tam wymienionych enumeratywnie. Chybiona jest argumentacja Sądu o zasadności zapisu w § 6 ust. 2 Regulaminu udostępniania dokumentów z powodu nie naruszania prawa członka do sporządzania notatek czy zapisków, a zapis o zakazie fotografowania, kopiowania i skanowania ma swoje

uzasadnienie w zakresie konieczności rejestrowania udostępnianych dokumentów. Trudno dostrzec związek zakazu wykonywania tych czynności przez członka z brakiem możliwości rejestrowania udostępnianych dokumentów, istotne jest to, że czynności fotografowania, skanowania i kopiowania wprost nie zakazują jakiegokolwiek przepisów, natomiast fundamentalną zasadą państwa prawa jest „co nie jest zakazane, to jest dozwolone”.

W odpowiedzi na apelację, pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów za instancję odwoławczą.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja w części zasługiwała na uwzględnienie.

Brak było podstaw do uwzględnienia zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Wskazany przepis wyraża jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, czyli zasadę swobodnej oceny dowodów. Stanowi on, że sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Za utrwalony uznać należy wyrażany w doktrynie i orzecznictwie pogląd, iż ocena wiarygodności mocy dowodów przeprowadzonych w danej sprawie wyraża istotę sądzenia w części obejmującej ustalenie faktów, ponieważ obejmuje rozstrzygnięcie o przeciwstawnych twierdzeniach stron na podstawie własnego przekonania sędziego powziętego w wyniku bezpośredniego zetknięcia się ze świadkami, dokumentami i innymi środkami dowodowymi. Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 kpc) i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 roku, II CKN 817/00). Jeśli zatem strona zarzuca naruszenie tego przepisu, to musi wykazać, że sąd przyjmując wiarygodność określonego dowodu lub odmawiając tej wiarygodności przekroczył granice swobodnej oceny, bądź też, że sąd zignorował zebrane w sprawie dowody. Inne uzasadnienie naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie jest adekwatne do treści tego przepisu. Temu obowiązкови pozwany nie sprostował. Nie stanowi bowiem o naruszeniu omawianego przepisu dokonana przez sąd orzekający ocena prawna, stanowiąca rozważanie, czy w ustalonym stanie faktycznym znajduje zastosowanie konkretna norma prawa materialnego, w tym też wnioskowanie Sądu, na podstawie ustalonego już stanu faktycznego. Podkreślenia przy tym wymaga, iż stan faktyczny sprawy w przeważającym zakresie był bezsporny, zarówno, co do okoliczności, że powód ponosił opłaty związane ze sporządzaniem dla niego kserokopii dokumentów, jak również, iż jedynie część aktów pozwanej znajduje się na jej stronie internetowej, a także, że pozwana w oparciu o obowiązujące akty wewnętrzne, nie wyrażała zgody na sporządzania fotokopii poszczególnych dokumentów. Sporna była natomiast, stanowiąca podstawę określenia wysokości opłat za sporządzenie kopii i odpisów dokumentów, kalkulacja tych opłat, którą powód zakwestionował. Dokument powyższy został przez Sąd I instancji oceniony, z punktu widzenia jego rzetelności i wiarygodności, odmienną natomiast kwestią jest ciężar dowodu, wykazania okoliczności dla nich korzystnych (art. 6 k.c.). Zagadnienie, na kim spoczywa obowiązek udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jest zaliczane tradycyjnie do problematyki prawa materialnego. Ogólną regułą stwarza tu art. 6 k.c. ("ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne") i jako podstawowy przepis w tym przedmiocie, stosowany w postępowaniu sądowym, pozostaje w ścisłym związku i tłumaczony jest w powiązaniu z przepisami kodeksu postępowania cywilnego, normującymi reguły dowodzenia. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności (faktów), które stosownie do art. 227 k.p.c. mogą być przedmiotem dowodu. W związku z tym w doktrynie przyjmuje się następujące reguły: faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie, powinien w zasadzie dowieść powód; dowodzi on również fakty uzasadniające jego odpowiedź na zarzuty pozwanego. Pozwany dowodzi natomiast fakty uzasadniające jego zarzuty przeciwko roszczeniu powoda. (por. orz. Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2003 r., II CKN 1409/00). Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu Okręgowy, iż w toku postępowania pozwany wykazał zasadność wysokości pobieranej opłaty za sporządzenie kopii lub odpisu dokumentów pozwanej przedstawiając nie tylko, stanowiącą podstawę określenia tej wysokości, kalkulację opłat za sporządzenie kopii i odpisów dokumentów

udostępnianych członkowi Spółdzielni Mieszkaniowej (...) (k. 16-17), potwierdzające te obliczenia zeznania E. B. (k. 179-180), ale również szereg regulaminów, uchwał oraz zestawień opłat za usługi ksero (k. 38-77, 105) z których wynika, że ustalone przez pozwaną stawki nie są wygórowane. Pomimo złożenia powyższych dowodów, wykazujących zasadność stosowanej przez pozwaną stawki, powód ich nie podważył, nie wnosząc np. o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, który na podstawie ponoszonej przez Spółdzielnię kosztów, mógłby określić ich wartość. Zawarte w apelacji zarzuty powoda dotyczące przyjętej przez pozwaną metodologii obliczania wysokości stawki za odpisy i kserokopie, polegające m.in. na błędnym wyliczenia czasu pracy pracownika, niewyszczególnienia składników, czy zastosowanych współczynników korygujących w różnej wysokości, w zależności od formatu kopii lub ich anonimizacji stanowią twierdzenia skarżącego, których kontrola wymaga wiedzy specjalistycznej, zarówno w zakresie przyjęcia określonych kryteriów sporządzenia kalkulacji, jak również ich wpływu na wysokość stawki. Podkreślenia wymaga przy tym, iż kryteria te mogą mieć jedynie wymiar uśredniony, albowiem np. okres potrzebny na znalezienie danego dokumentu może się znacząco różnić, w zależności od jego dostępności, czy też okresu, w którym go sporządzono. Uwzględniając powyższe, wykazanie błędów kalkulacji w przyjętej przez pozwaną metodologii określenia wysokości opłaty za sporządzanie odpisów i kserokopii, wymagało opinii biegłego, przy czym skarżący w toku procesu wniosku takiego – pomimo ciężącego na nim obowiązku - nie złożył (art. 6 k.c.). Podkreślić w tym miejscu należy, iż przeprowadzone w ostatnich latach zmiany w zakresie przepisów prawa procesowego wydatnie zwiększyły kontrydiktoryjność postępowania cywilnego. Zmiany powyższe skutkowały tym, iż ciężar dowodzenia spoczywający na stronach, choć nadal jest ciężarem procesowym, to jednak w razie nieuzasadnionej bierności strony prowadzi do sankcji w postaci przegrania przez nią procesu. W sposób istotny zmieniła się również w procesie rola Sądu, którego obowiązkiem jest przede wszystkim sprawowanie pieczy nad przebiegiem postępowania cywilnego. Aktualnie, bowiem Sąd nie ma obowiązku ustalania z urzędu rzeczywistej treści stosunków faktycznych i prawnych na podstawie materiału dowodowego przekraczającego ten zaoferowany przez same strony. (por. orz. Sądu Najwyższego z 4 stycznia 2007 r., V CSK 377/06). Uwzględniając powyższe podzielić należy zaprezentowany przez Sąd I instancji pogląd, iż skarżący w toku postępowania nie podważył, przedstawionych przez pozwaną dowodów potwierdzających prawidłowość stawek wynikających z uchwały nr (...) dnia 5 stycznia 2017r.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w sprawie nie doszło także do naruszenia art. 227 k.p.c., który wskazuje na przedmiot postępowania dowodowego przeprowadzanego przez sąd określając, jakie fakty podlegają dowodzeniu. Zarzut naruszenia tego przepisu skuteczny będzie jedynie wtedy, gdy zostanie wykazane, że sąd przeprowadził dowód na okoliczności nie mające istotnego znaczenia w sprawie i ta wadliwość postępowania dowodowego mogła mieć wpływ na wynik sprawy, a także, gdy sąd odmówił przeprowadzenia dowodu na fakty mające istotne znaczenie w sprawie, wadliwie oceniając, iż nie mają one takiego charakteru (por. orz. Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2008 r., II PK 47/08, orz. Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2005 r., III CK 548/04). Niewątpliwie rzeczą skarżącego było wykazanie, że wadliwość postępowania dowodowego mogła mieć wpływ na wynik sprawy, czemu jednak powód nie sprostał. Brak było w szczególności podstaw do uwzględnienia zarzutów, w zakresie, w jakim skarżący zarzucił Sądowi I instancji nie uwzględnienie wymienionych w pkt. 2 apelacji orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Orzeczenia powyższe dotyczyły rozstrzygnięć w konkretnych, indywidualnych sprawach i Sąd I instancji nie był nimi związany, mogąc uwzględnić argumentację w nich zawartych, jak również nie zgadzając się z nią i przedstawiając własną. Bezasadny okazał się także zarzut pominięcia zgłoszonego żądania, dotyczącego zobowiązania pozwanej do złożenia faktury potwierdzającej koszty serwisu kopiarki, albowiem kalkulacja dotycząca wysokości wspomnianych opłat opierała się na całościowych kosztach ponoszonych przez pozwaną w związku z prowadzoną działalnością i w tym kontekście należy opłaty te ustalać. Określenie wysokości wydatków dotyczących serwisu kserokopiarki, bez pozostałych wydatków Spółdzielni nie mogło podważyć zawnioskowanych przez Spółdzielnię dowodów, w zakresie określenia wysokości opłat za odpisy i kopie dokumentów, o czym będzie mowa poniżej.

Zarzuty powoda w zakresie dotyczącym naruszenia prawa materialnego zasługiwały natomiast w części na uwzględnienie.

Na wstępie wskazania wymaga, iż zgodnie z art. 8¹ ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (dalej u.s.m), członek spółdzielni mieszkaniowej ma prawo otrzymania odpisu statutu i regulaminów oraz kopii uchwał organów spółdzielni i protokołów obrad organów spółdzielni, protokołów lustracji, rocznych sprawozdań finansowych oraz faktur i umów zawieranych przez spółdzielnię z osobami trzecimi. Ustęp 2 tego artykułu stanowi natomiast, że koszty sporządzania odpisów i kopii tych dokumentów, z wyjątkiem statutu i regulaminów uchwalonych na podstawie statutu, pokrywa członek spółdzielni wnoszący o ich otrzymanie.

Uwzględniając treść powyższej regulacji oraz art. 189 k.p.c. Sąd Apelacyjny nie podzielił wyrażonego przez Sąd Okręgowy stanowiska, iż powód nie miał interesu prawnego w domaganiu się ustalenia nieważności uchwały z dnia 5 stycznia 2017r. Interes prawny w świetle art. 189 k.p.c. rozumieć należy jako obiektywną potrzebę uzyskania wyroku określonej treści, wywołaną rzeczywistym naruszeniem, albo zagrożeniem sfery prawnej podmiotu występującego z powództwem ustalającym. Jak wskazują się w orzecznictwie wydanie wyroku ustalającego ma sens wówczas, gdy powstała sytuacja grożąca naruszeniem prawa (stosunku prawnego) lub powstała wątpliwość co do jego istnienia. Interes prawny oznacza interes odnoszący się do stosunków prawnych, w jakich znajduje się powód, a nawet obie strony (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 1995 r., III CZP 179/94). Szczególny przypadek dopuszczalności powództwa z art. 189 k.p.c. zachodzi wówczas, gdy dochodzone ustalenie ma charakter niemajątkowy lub oparte na nim potencjalne roszczenia majątkowe mogą się zaktualizować dopiero w przyszłości (por. orz. Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2002 r., I PKN 629/01). Powód kwestionując prawidłowość stosowanej stawki opłat wykazał potrzebę kontroli jej wysokości z uwzględnieniem treści art. 1 ust. 1⁽¹⁾ oraz art. 8⁽¹⁾ ust. 2 u.s.m., zaś fakt, iż jego argumentacja nie została podzielona, nie stanowił przeszkody do przyjęcia, że wykazał istnienie interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c. Powyższe nie wpływa jednak na uznanie, iż w konsekwencji brak było podstaw do uwzględnienia żądania, we wspomnianym zakresie. Uwzględniając treść art. art. 8⁽¹⁾ ust. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych nie budzi wątpliwości, że co do zasady, członków spółdzielni winny obciążać koszty sporządzania na ich wniosek odpisów i kopii dokumentów. Zestawiając powyższą normę z art. 1 ust. 1⁽¹⁾ u.s.m., który stanowi, iż Spółdzielnia mieszkaniowa nie może odnosić korzyści majątkowych kosztem swoich członków, uznać należy, iż w skład kosztów sporządzenia odpisów i dokumentów, ale także udostępniania członkowi spółdzielni ich treści do samodzielnego wykonywania fotokopii w siedzibie spółdzielni, mogą wchodzić jedynie faktyczne wydatki ponoszone przez spółdzielnię na realizację powyższych zadań, co wyklucza osiąganie przez spółdzielnię z tego tytułu zysku (por. orz. SA w Białymstoku z dnia 8 czerwca 2017r., I ACa 20/17). Odnosząc się do powyższej kwestii ponownie wskazać należy, iż w toku postępowania pozwana przedstawiła dowody potwierdzające zasadność stosowania stawek wynikających z uchwały nr 2 /2017 z dnia 5 stycznia 2017r., zaś powód, pomimo spoczywających na nim obowiązków dowodów tych, zarówno w postępowaniu przed Sądem I instancji, jak również apelacyjnym, nie podważył (art. 6 k.c.). Podkreślenia wymaga przy tym, iż uwzględniając specyfikę obliczania należności wynikających z art. 8⁽¹⁾ ust. 2 u.s.m niezwykle trudne do udowodnienia jest precyzyjne określenie wysokości opłat, które w sposób realny odzwierciedlałyby faktyczne koszty ich ponoszenia. Występują bowiem okoliczności zmienne, które mają wpływ na ponoszone koszty jak np. cena papieru, tonerów, ilość zatrudnionych pracowników, wysokość ich wynagrodzeń itd. O ile zatem istnieje możliwość ich ustalenia na konkretny dzień, to biorąc pod uwagę wspomniane okoliczności, z uwagi na zmianę poszczególnych parametrów, w krótkim okresie później może ona ulec zwiększeniu lub zmniejszeniu. Określając zatem wysokość tych opłat uzasadnione zatem wydaje się ich określenie w sposób uśredniony i przybliżony, a to powódka w toku n/n postępowania zrobiła. Zastrzeżenia powoda dotyczące systematyki określenia wysokości poszczególnych opłat, nie wpływa na okoliczność, że wysokość tych kosztów została przez pozwaną wykazana, natomiast okoliczność, iż istnieją punkty sporządzania kserokopii, które mają niższe opłaty nie podważają ustaleń pozwanej wyrażonej w zaskarżonej uchwale, albowiem dotyczą często punktów, w których zatrudnione są pojedyncze osoby, ze znacznie niższymi kosztami prowadzonej działalności. Nie mogą one zatem stanowić punktu odniesienia tych stawek. W tym miejscu wskazania wymaga, iż z art. 78 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wynika, że opłatę od wniosku o wydanie kopii dokumentu, znajdującego się w aktach sprawy, pobiera się w kwocie 1 złotego za każdą rozpoczętą stronicę wydanego dokumentu. Opłata ta jest zatem znacznie wyższa aniżeli wynikająca ze skarżonej uchwały, podobnie jak opłaty stosowane przez inne spółdzielnie (k. 38-77, 105).

Zasadnie także Sąd I instancji uznał, że nie zasługuje na uwzględnienie żądanie usunięcia z Regulaminu udostępnienia dokumentów § 6 ust. 2, który stanowi, że członek Spółdzielni, który uzyskał wgląd do dokumentów nie może fotografować, skanować i kopiować ich za pomocą urządzeń elektronicznych. Regulacja powyższa została uchwalona przez Zarząd pozwanej Spółdzielni uchwałą z dnia 20 grudnia 2013r. Co do zasady podzielić należy pogląd skarżącego, że brak jest podstaw do zakazywania wykonywania fotokopii bądź skanów udostępnianych dokumentów (por. orz. SA w Białymstoku z dnia 30 lipca 2015r., I ACa 262/15). Nie przemawia za tym konieczność rejestracji wniosków o udostępnienie dokumentów, bo procedura ta dotyczy, co do zasady dokumentów, które podlegają udostępnieniu (§ 3 regulaminu). Pozwana dysponuje ponadto możliwością odmowy wglądu do określonych dokumentów (§ 4 ust. 1 regulaminu) lub wydania ich kopii (§ 4 ust. 2), co eliminuje niebezpieczeństwo naruszenia praw osób trzecich (art. 18 § 3 ustawy Prawo spółdzielcze). Prawdłowo natomiast Sąd Okręgowy uznał, iż błędnie zostało przez powoda sformułowane żądanie w powyższym zakresie, co uzasadniało jego oddalenie. Ingerencja w decyzje statutowych organów spółdzielni jest bowiem dopuszczalna tylko wówczas, gdy znajduje podstawę w konkretnym przepisie ustawy. Członek spółdzielni może więc żądać uchylecia uchwały walnego zgromadzenia (art. 42 § 3 prawa spółdzielczego), stwierdzenia nieważności lub nieistnienia uchwały walnego zgromadzenia (art. 42 § 2 i 9 prawa spółdzielczego), w sprawach dotyczących wykluczenia albo wykreślenia - uchylecia uchwały rady nadzorczej (art. 24 § 6 pkt. 2 i art. 198 § 2 prawa spółdzielczego), czy w sprawach dotyczących wyodrębnienia własności lokalu - zaskarżać uchwały zarządu spółdzielni mieszkaniowej (art. 43 ust. 5 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych). Skoro jednak ustawa nie przewiduje możliwości domagania się przez członka spółdzielni nakazania uchylecia przez sąd decyzji zarządu spółdzielni, jak również nakazania pozwanej spółdzielni dokonania określonej treści zmian w statucie spółdzielni, powództwo w tej części winno zostać oddalone. Żaden bowiem przepis prawa nie przyznaje członkowi spółdzielni prawa domagania się nakazania spółdzielni przez sąd dokonania określonych zmian w regulaminach czy statucie; żądanie takie zmierza w istocie do nakazywania podjęcia przez zarząd określonej treści uchwały. (por. orz. SA w Warszawie z dnia 16 czerwca 2015r., I ACa 1530/14).

Apelacja zasługiwała natomiast na aprobatę w zakresie dotyczącym nakazania pozwanej umieszczenia na swojej stronie internetowej treści dokumentów, które sprecyzowane zostały przez powoda na rozprawie w dniu 20 marca 2019r. Odnosząc się do tego żądania na wstępie stwierdzić należy, iż zasadnie Sąd I instancji uznał, że sposób jego sformułowania przez powoda, z punktu widzenia jego ewentualnej egzekucji, nie był właściwy. Okoliczność powyższa nie stanowiła jednak podstawy uzasadniającej oddalenie powództwa, zaś wskazane uchylecia w sposobie sformułowania roszczenia, określonego na podstawie art. 187 § 1 ust. 1 k.p.c. podlegały usunięciu w trybie art. 130 k.p.c. Na rozprawie w dniu 20 marca 2019r. powód w sposób prawidłowy sprecyzował żądanie w powyższym zakresie, dlatego też należało się do niego odnieść merytorycznie. Stwierdzić przy tym należy, iż faktu prawidłowego, z punktu widzenia art. 127 oraz 187 § 1 ust. 1 k.p.c. sformułowania roszczenia, nie należy utożsamiać z rozszerzeniem bądź zmianą żądania wynikającą z art. 383 k.p.c.

Zgodnie z art. 8¹ ust. 3 u.s.m. statut spółdzielni mieszkaniowej, regulaminy, uchwały i protokoły obrad organów spółdzielni, a także protokoły lustracji i roczne sprawozdanie finansowe powinny być udostępnione na stronie internetowej spółdzielni. Uwzględniając treść wspomnianego artykułu, a w szczególności zawarte w nim sformułowanie "powinny", uznać należy, iż regulacja ta nakłada na spółdzielnię obowiązek umieszczenia na swojej stronie dokumentów w nim wymienionych, przy czym obowiązek ten rodzi po stronie członka spółdzielni roszczenie o nakazanie udostępnienia na stronie internetowej dokumentów wymienionych w w/w przepisie (por. orz. SA w Warszawie z 16 czerwca 2015r., I ACa 1530/14). Sprecyzowane przez powoda na rozprawie w dniu 20 marca 2019r. dokumenty objęte są treścią art. 8¹ ust. 3 u.s.m., dlatego też w powyższym zakresie Sąd Apelacyjny uwzględnił roszczenie skarżącego i na mocy art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok, jak w punkcie II ppkt. 1, zaś w pozostałym zakresie - z przyczyn podanych powyżej - powództwo i apelację oddalił.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 100 k.p.c. zgodnie z którym, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Decyzja o tym, czy winny być one wzajemnie zniesione czy stosunkowo rozdzielone uwzględnia przesłanki słuszności. Wzajemne zniesienie kosztów procesu między stronami jest słuszne wówczas, gdy obie strony są w takim samym lub zbliżonym stopniu przegrywającym

i wygrywającym a zarazem wysokość kosztów każdej z nich jest zbliżona. Rozdzielenie kosztów nie musi przy tym wynikać z ich szczegółowego, rachunkowego rozliczenia a powinno uwzględniać ogólne proporcje, w jakich strony utrzymały się ze swoimi stanowiskami (por. orz. Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2014r., IV CZ 15/14, orz. SA we Wrocławiu z dnia 27 lutego 2014r., I ACa 9/14). Uwzględniając poniesione przez strony koszty postępowania (w przypadku powoda opłaty, koszty dojazdów, zaś pozwanego wynagrodzenie pełnomocnika), jak również fakt, iż na skutek wniesionej apelacji roszczenia powoda zostały częściowo uwzględnione, Sąd Apelacyjny uznał, iż w sprawie istnieją podstawy do zniesienia pomiędzy stronami kosztów postępowania, zarówno w postępowaniu przed Sądem I, jak również II instancji.